

Voi n-ati fost cu noi în celule

Radu Gyr

Voi n-ati fost cu noi în celule

să stiti ce e viata de bezne,

sub ghiare de fiara, cu guri nesatule,

voi nu stiti ce-i omul când prinde să urle,

strivit de catusi la glezne.

Voi n-ati plans în palme, fierbinte,

strapunsi de cutitul tradarii.

Sub cer fără stele, în drum spre morminte,

voi n-ai dus povara durerilor sfinte

spre slava si binele tarii.

In cantec cu noi laolalta

trecand printre umbre peretii,

voi n-ati cunoscut frumusetea inalta

cum dorul irumpe, cum inima salta

gonind dupa harpele vietii.

Ce-i munca de brate plapande,

ce-i jugul, ce-i ranjet de monstru,

cum scartie osul când frigul patrunde,

ce-i foamea, ce-i setea, voi n-aveti de unde

să spuneti aproapelui vostru.

Voi nu stiti în crunta-nchisoare

cum minte speranta si visul,

când usile grele se-nchid în zavoare,
si-n teama de groaznica lui inclestare
pe sine se vinde invinsul.

Ati stat la ospete-ncarcate
gonind dupa fast si orgoliu,
nici mila de noi si nici dor, nici dreptate,
nici candel-aprinsa si nici libertate,
doar ghimpul imensului doliu.

Asa sunteti toti cei ce credeti
ca pumnul e singura faima.

Fatarnici la cuget, pe-alături ne treceti,
când noi cu obrazii ca pamantul de vineti,
gustam din osanda si spaima.

Când portile sparge-se-or toate
si mortii vor prinde să urle,
când lanturi si ziduri cadea-vor sfarmate,
voi nu stiti ce-nseamna-nvierea din moarte,
căci n-ati fost cu noi în celule.